

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 18C/248/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513207935
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Sinčáková
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2021:7513207935.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudkyňou JUDr. Zuzanou Sinčákovou v spore žalobkyne: Z. K., H.. XX.X.XXXX, C. E. XXXX, K., zast. JUDr. Ing. Petrom Grendelom, PhD., advokátom so sídlom Trieda SNP 42, Košice proti žalovanej: Allianz-Slovenská poisťovňa, a.s., IČO: 001 51 700, so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava o zaplatenie 1.178,26 eur s príslušenstvom

rozhodol:

- I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 49,22 eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalobu v zostávajúcom rozsahu zamietla.
- III. Žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 45,82 % s tým, že o výške trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 24.5.2013 žalobkyňa žiadala, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť jej sumu 1.178,26 eur s príslušenstvom titulom škody spôsobenej jej poisťencom žalovanej pri dopravnej nehode dňa 7.7.2010.

2. Tunajší súd rozhodol vo veci dňa 22.4.2016 rozsudkom č.k. 18C/248/2013-201, ktorým zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni sumu 521,77 eur s 9 % ročným úrokom od 29.3.2013 do zaplatenia, žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok 31,-eur.

3. Na základe odvolania žalovanej vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd, ktorý uznesením zo dňa 14.6.2018 č.k. 6Co/1/2018-224 rozsudok (okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti) zrušil a v zrušenom rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Odvolací súd uviedol, že z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie nie je zrejmé, z akých skutkových zistení súd dospel k záveru, že rozsudkom priznaný nárok bol uplatnený v trestnom konaní, z ktorého dôvodu premlčacia doba počas trestného konania spočívala a nedošlo tak k jeho premlčaniu. Súd uviedol, že žalobkyňa si uplatnila náhradu škody v trestnom konaní dňa 23.7.2010, avšak nie je zrejmé, aké jednotlivé čiastkové nároky si uplatnila a v akej výške a či medzi týmito čiastkovými nárokmi sú aj priznané nároky, t.j. náhrada nákladov na liečivo Wobenzym vo výške 99,45 eur, náhrada nákladov na zakúpenie lieku XEFO8 MG5 vo výške 9,66 eur, cestovné na mediáciu vo výške 23,10 eur, cestovné k znalcovi do Popradu a späť vo výške 39,56 eur, odmena za výpomoc vo výške 200,-eur a strata hotovosti vo výške 150,-eur. Súd nevenoval náležitú pozornosť časti zápisnici o výsluchu žalobkyne ako poškodenej zo dňa 23.7.2010, kde špecifikovala škodu a ani dokladom predloženým v tomto konaní, ktoré predstavujú špecifikáciu uplatnenej škody, z hľadiska, či medzi týmito je aj náhrada nákladov

uplatnených v tomto konaní. Záver súdu, že žalobkyňa si uplatnila náhradu škody v trestnom konaní dňa 23.7.2010, je tak nepreskúmateľný.

Poukázal na to, že vyšetrovanie bolo ukončené dňa 6.9.2010, a teda všetky náklady uplatnené ako náhrada škody v tomto prebiehajúcom konaní, okrem odcudzenej finančnej hotovosti 150,-eur, vznikli až po ukončení vyšetrovania a súd nezisťoval, či si takto vzniknuté náklady uplatnila žalobkyňa v ďalších fázach trestného konania. Táto skutočnosť má význam z hľadiska posúdenia, či si žalobkyňa riadne uplatnila nárok na náhradu škody v trestnom konaní a v tomto konaní riadne pokračovala. Ak tomu tak nie je, je potrebné subjektívnu premlčaciu dobu počítat' odo dňa vynaloženia jednotlivých nárokov, keďže v tom čase žalobkyňa mala vedomosť aj o tom, kto za škodu zodpovedá.

Odvolačný súd uložil súdu prvej inštancie v prvom rade sa vyporiadať s otázkou, či tieto čiastkové nároky na náhradu škody nie sú premlčané. Pokiaľ súd považuje za škodu spôsobenú žalobkyňou aj cestovné, či už na mediáciu alebo k znalcovi, je potrebné tieto nároky posúdiť z hľadiska možnosti stotožnenia s niektorým z nárokov uvedených v § 4 ods.2 zákona 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“), ktoré je žalovaný povinný plniť s poukazom na ust. § 15 ods. 1 uvedeného zákona, v opačnom prípade takýto nárok nie je možné priznať (v prípade, že nie je premlčaný). Stratu finančnej hotovosti pri dopravnej nehode, vynaložené náklady na lieky a starostlivosť počas odkázanosti žalobkyne na pomoc inej osobe, ktoré sú účelnými nákladmi spojenými s liečením, je možné subsumovať pod ust. § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z.

Odvolačný súd tiež poukázal na nesprávny záver súdu o povinnosti žalovanej platiť úroky z omeškania. Vychádzajúc z ust. § 11 ods.6, ods.7 a ods.8 zákona č. 381/2001 Z.z. je zrejmé, že povinnosť žalovanej zaplatiť žalobkyňu úroky z omeškania vznikne iba v prípade porušenia povinnosti podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. Súd preto uložil súdu v prvej inštancie zabezpečiť si dostatočný skutkový základ aj pre rozhodnutie o tomto nároku.

4. Predmetom sporu po vrátení veci tunajšiemu súdu zostalo zaplatenie sumy 521,77 eur titulom náhrady škody za:

- a) zakúpenie lieku WOBENZYM v hodnote 99,45 eura, zakúpený dňa 21.10.2010
- b) zakúpenie lieku XEFO8 MG5 v hodnote 9,66 eura, zakúpený dňa 25.4.2013,
- c) odmenu 200 eur, ktorú žalobkyňa vyplatila Q. D. za starostlivosť, ktorá jej bola poskytnutá po dopravnej nehode, keď bola odkázaná na pomoc inej osoby,
- d) cestovné lístky na mediáciu konanú dňa 9.11.2010 zo Sniny do Košíc a späť, v celkovej hodnote 23,10 eura,
- e) cestovné lístky k znalcovi zo K. M. S. a späť dňa 26.8.2011, celkovo vo výške 39,56 eur a
- f) odcudzenie hotovosti 150,-eur.

5. V konaní bolo nesporné, že žalobkyňa utrpela zranenia a škodu pri dopravnej nehode dňa 7.7.2010 medzi motorovými vozidlami zn. Š. U., G.: K., v ktorom sa viezla a zn. L.?, G.: C., ktoré viedol Ing. O. M., ktorý mal uzavreté poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovanej. Žalobkyňa si nárok uplatnila u žalovanej, tá akceptovala určité nároky, avšak nároky uplatnené žalobou neuznala.

6. Zo spisu Okresného súdu Košice-okolie 5T/141/2010 a 5T/65/2011 súd zistil, že pri dopravnej nehode dňa 7.7.2010 utrpeli vodič motorového vozidla zn. Škoda Felicia S. K. a jeho spolujazdkyňa - žalobkyňa zranenia, vyžadujúce si liečenie a práceneschopnosť. Rozsudkom zo dňa 20.6.2011 č.k. 5T/65/11-181 bol Ing. O. M. uznaný vinný zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2, písm. a) Trestného zákona. Žalobkyňa bola s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianskoprávne konanie. Rozsudok bol žalobkyňu doručený dňa 28.6.2011.

V trestnom konaní si žalobkyňa dňa 23.7.2010 pred Okresným riaditeľstvom PZ v Košiciach-okolie uplatnila náhradu škody spôsobenej jej trestným činom. Uviedla, že im zmizlo 150,-eur. Žiadala uhradiť škodu podľa vyčíslenia, ktoré doloží písomne dodatočne. V spise sa nachádza vyčíslenie poškodených vecí - náramkových hodínok, autopoťahov a dáždniku, doklad o kúpe termosky, doklady o kúpe oblečenia a obuvi a za ušitie nohavíc a blúzky, potvrdenka o prevoze sanitkou dňa 16.7.2010, doklady o kúpe oblečenia a obuvi do nemocnice a doklady o kúpe liekov zo dňa 12.7.2010, 14.7.2010, 19.7.2010 a 23.7.2010. Vyčíslenie škody uplatnenej v tomto konaní (okrem straty hotovosti) nie je súčasťou trestného spisu.

7. Z dôvodu vznesenej námietky premlčania voči všetkým uplatneným nárokom súd posudzoval, či nedošlo k premlčaniu práva na náhradu škody.

8. Podľa § 100 ods.1 veta prvá, veta tretia Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v zákone ustanovenej (§ 101 - § 110 Občianskeho zákonníka). Pokiaľ dôjde k premlčaniu práva, nemôže ho priznať súd, pokiaľ sa dlžník premlčania dovoľá.

9. Podľa § 106 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

10. Podľa § 112 veta prvá Občianskeho zákonníka ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie.

11. V zmysle cit. ustanovenia sa premlčacia doba zastavuje (spočíva) po dobu konania, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo na inom príslušnom orgáne a v začatom konaní riadne pokračuje. Po odpadnutí prekážky, ktorá spôsobila spočívanie premlčania, plynie premlčacia doba ďalej v tom čase, ktorý uplynul od začiatku plynutia premlčacej doby až do vyskytnutia sa prekážky.

12. Žalobkyňa si v trestnom konaní uplatnila nárok na náhradu škody. Zo žalobných nárokov špecifikovala len stratu hotovosti 150,-eur. Napriek avízovaniu predloženia vyčíslenia, toto orgánu činnému v trestnom konaní nepredložila ani svoj nárok počas trestného konania inak neupravila. Z uvedeného vyplýva, že v prípade odcudzenia / straty hotovosti došlo z dôvodu uplatnenia tohto práva v trestnom konaní k prerušeniu plynutia premlčacej doby. Objektívna lehota pre uplatnenie práva začala plynúť dňa 8.7.2010 (deň po dopravnej nehode) a plynula do 22.7.2010, neplynula od 23.7.2010 (uplatnenie nároku) do 28.6.2011 (kedy bol žalobkyni doručený rozsudok, ktorým bola odkázaná so svojím nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie). Opätovne začala premlčacia doba plynúť dňa 29.6.2011. Keďže žaloba bola podaná dňa 24.5.2013, je zrejmé, že k uplatneniu práva došlo v 2-ročnej subjektívnej lehote do 14.6.2013 i v 3-ročnej objektívnej lehote do 14.6.2014.

13. Ostatné čiastkové nároky, ktoré zostali predmetom tohto sporu, neboli uplatnené počas trestného konania, keďže neboli ani dodatočne špecifikované. Žalobkyňa teda v uplatnení práva riadne nepokračovala, a preto v tomto prípade nedošlo k prerušeniu plynutia premlčacej lehoty. Nároky spočívajúce v náhrade za liek WOBENZYM (zakúpený 21.10.2010), cestovné na mediáciu Snina - Košice a späť (vynaložené dňa 9.11.2010) a za odmenu za opatrovanie (zaplatenú v mesiaci 10/2010) súd považuje za premlčané. V čase vynaloženia týchto výdavkov žalobkyňa vedela, kto dopravnú nehodu spôsobil, teda kto za škodu zodpovedá, a preto u nej začala plynúť 2-ročná subjektívna lehota pre uplatnenie práva. Žalobu podala žalobkyňa dňa 24.5.2013, t.j. až po uplynutí 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby. Premlčaný nárok súd nemôže priznať.

14. Žalobkyňa argumentovala, že na premlčanie by súd nemal prihliadať, nakoľko toto by bolo v rozpore s dobrými mravmi, keďže žalobkyňa utrpela pri dopravnej nehode devastačné zranenia a doživotné následky, včas si uplatnila nároky u žalovanej, žalovaná tieto nároky neplnila, čím zneužila svoje postavenie a spôsobila ujmu slabšej strane tohto sporu.

V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že premlčanie má motivovať osoby, aby sa včas domáhali svojich práv.

Účelom premlčania je jednak stimulovať subjekty k včasnému vykonaniu subjektívnych občianskych práv (pohľadávok), jednak čeliť tomu, aby dlžníci neboli, pokiaľ ide o ich povinnosti, vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku (tzv. vynútiteľnosti) zo strany súdov. Tým inštitút premlčania v súlade s požiadavkou právnej istoty bráni existencii dlhotrvajúcich občianskych subjektívnych práv a ním zodpovedajúcich povinností, ktoré sú, najmä pokiaľ ide o ich dokazovanie po uplynutí dlhšej doby, vždy späté s určitou spornosťou. Možno teda povedať, že povinnému subjektu je poskytnutá námietkou premlčania účinná možnosť jeho ochrany pred uvedenými negatívnymi dopadmi dlhotrvajúcich občianskych subjektívnych práv. Je na úvahe povinného subjektu, či námietku premlčania uplatní, alebo nie. Súčasne treba pripomenúť, že Občiansky zákonník zdôrazňuje aj vlastné pričinenie subjektov, pokiaľ ide o ochranu ich práv, a požaduje, aby predovšetkým oni samé sledovali svoje

subjektívne práva a robili také kroky, aby nedochádzalo k ich ohrozovaniu a poškodzovaniu (viď napr. nález Ústavného súdu ČR z 11.5.2000, sp. zn. III. ÚS 158/99).

15. Podľa ust. § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

16. Ústavný súd SR konštatoval, že vo všeobecnosti nie je vylúčené, aby vznesenie námietky premlčania žalovaným mohlo byť považované za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, pretože výkon žiadneho práva nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. O takýto prípad však môže ísť iba výnimočne. V rozpore s dobrými mravmi môže byť však len taký výkon práva účastníkom v občianskom súdnom konaní, ktorý je výrazom zneužitia tohto práva na úkor druhého účastníka konania, pričom vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania môže o takýto prípad ísť len vtedy, ak druhý účastník konania márne uplynutie premlčacej doby nezavinil a voči nemu by za tejto situácie priznanie účinkov premlčania bolo neprímerane tvrdým postihom. Pre posúdenie tejto primeranosti je potrebné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu, najmä vziať do úvahy charakter uplatneného práva, jeho rozsah a dôvody, pre ktoré právo nebolo uplatnené pred uplynutím premlčacej doby (uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 20.4.2011 sp. zn. II. ÚS 176/2011). Tiež bolo Ústavným súdom SR konštatované, že uplatnenie námietky premlčania je vo všeobecnosti potrebné považovať za výkon práva v súlade s dobrými mravmi. Ak účastník konania, voči ktorému sa táto námietka uplatnila, chce vylúčiť účinky tejto námietky pre rozpor s dobrými mravmi, mal by v zásade tento rozpor v konaní uplatniť a tento rozpor aj náležite preukázať.“ (uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 23.9.2013 sp. zn. IV. ÚS 542/2013)

17. V danom prípade z konania nevyplynuli okolnosti, ktoré by odôvodňovali neprihliadať na premlčanie. Žalobkyňa mala možnosť uplatniť svoje právo na súde skôr resp. v prípade niektorých nárokov i riadne, v trestnom konaní, neuplatnenie včas zavinila sama a priznanie účinkov premlčania neznamena pre ňu neprímerane tvrdý postih. Len samotná okolnosť, že v dôsledku premlčania jej nebudú priznané niektoré nároky na náhradu škody, neznamena výkon práv a povinností v rozpore s dobrými mravmi. Takýmto posudzovaním by bol popretý účel inštitútu premlčania.

18. Nároky za liek XEFO 8 v hodnote 9,66 eur zakúpený dňa 25.4.2013 a náhrada cestovného za cestu K. - S. k znalcovi a späť dňa 26.8.2011 boli uplatnené v zákonnej (subjektívnej i objektívnej) premlčacej dobe, preto súd posudzoval ich dôvodnosť (ako aj náhradu za odcudzenie / stratu hotovosti 150,-eur).

19. Podľa ust. § 4 ods.2 zákona č. 381/2001 Z.z. poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu

- a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,
- b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,
- c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poisťné plnenie,
- d) ušlého zisku.

20. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poisťné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

21. Náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila (§15 ods.1, ods.2 zákona č. 381/2001 Z.z.).

22. Podľa ust. § 442 ods.1, ods.3 a § 443 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu. Pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

23. Podľa § 449 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa uhradzujú aj účelné náklady spojené s liečením.

24. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (viď R 55/1971).

25. Predpokladom vzniku každej zodpovednosti za škodu sú: protiprávny úkon, spôsobenie škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie vymenovaných predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

26. Náhrada nákladov za lieky spadá pod ust. § 4 ods.2 písm.a) zákona č. 381/2001 Z.z., v spojení s § 449 Občianskeho zákonníka. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že liek XEFO 8 žalobkyňa zakúpila dňa 25.4.2013 na odporúčanie ortopéda MUDr. Z. R.. P. keď sa žalovaná aj pred dopravnou nehodou liečila pre bolesti chrbtice a bola operovaná pre úraz ľavého kolena, ktoré si v marci 2010 opäť poranila a jeho liečba prebiehala aj k dátumu dopravnej nehody, z dokazovania nevyplývalo, že by niekedy predtým, v rámci medikamentózneho liečby užívala žalobkyňa uvedený liek resp. jej bol lekárom predpísaný. Žalovaná tvrdila neexistenciu jedinej a výlučnej príčinnej súvislosti užívania lieku s liečbou zranenia pri dopravnej nehode.

27. Príčinná súvislosť znamená priamy, bezprostredný vzťah príčiny a následku, pričom musí ísť o hlavnú, priamu a bezprostrednú príčinu škody. O vzťah priamej príčinnej súvislosti ide vtedy, ak konkrétna majetková ujma vznikla následkom konkrétneho protiprávneho úkonu škodcu, teda ak je jeho konanie a škoda vo vzájomnom pomere príčiny a následku. Príčinou môže byť len také konanie, bez ktorého by škodný následok nevznikol. Nemusí ísť o jedinou príčinu, ale i len o jednu z príčin, ktorá sa podieľa na nepriaznivom následku, ale musí ísť o podstatnú príčinu.

Dôvodom vzniku škody môže byť viac príčin. V prípade ich konkurencie treba zistiť, či nie je medzi nimi príčina hlavná (rozhodujúca), ktorá viedla k vzniku škody, pričom ostatné príčiny mali len pridružený charakter.

O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak je konanie škodcu a škoda vo vzájomnom vzťahu príčiny a následku, teda ak je preukázané, že nebyť protiprávneho úkonu, ku škode by nedošlo. Príčinou môže byť len tá okolnosť, bez existencie ktorej by škodlivý následok nevznikol. Ak je príčin viac, pre existenciu príčinnej súvislosti je nevyhnutné, aby reťazec postupne nastupujúcich príčin a následkov bol vo vzťahu k vzniku škody natoľko prepojený (prvotná príčina bezprostredne vyvolala ako následok inú príčinu a tá postupne prípadne ďalšie príčiny), že už z pôsobenia prvotnej príčiny možno odôvodnene vyvodit' vecnú súvislosť so vznikom škodlivého následku.

28. Vychádzajúc zo skutočností uvedených v ods. 26, keďže do doby dopravnej nehody žalovaná neužívala liek XEFO 8 v súvislosti s jej dovtedajšími ortopedickými ťažkosťami, súd dopravnú nehodu považuje za hlavnú a podstatnú príčinu vzniku škody. Výšku škody žalobkyňa preukázala kópiou pokladničného dokladu. Súd preto žalobkyni uvedený nárok priznal.

29. Náhradu cestovného za cestu ku znalcovi a späť dňa 26.8.2011 súd považuje za nárok, ktorý možno subsumovať pod ust. § 4 ods.2 písm.a) zákona č. 381/2001 Z.z. Pri uplatňovaní nárokov na náhradu škodu na zdraví má poškodená strana v zmysle zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia (§ 7 ods.1) právo požiadať znalca o vydanie znaleckého posudku na ohodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, ak má dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení v lekárskom posudku. Žalobkyňa síce v konaní nepredložila dôkaz o existencii lekárskeho posudku, o ktorom mala pochybnosti, ale z konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 15C/133/2012 vyplynulo, že závery v súdnom konaní ustanoveného znalca boli totožné ako závery znaleckého posudku, ktorý si žalobkyňa dala vypracovať. Táto skutočnosť potvrdzuje dôvodnosť pochybností žalobkyne. To, že si žalobkyňa vybrala znalca z mesta o niečo vzdialenejšieho ako z mesta, ktoré je bližšie jej miestu bydliska, je výlučne na jej vôli. Tieto náklady nie sú neúčelné a neúmerne

a vzťahujú sa k náhrade škody na zdraví žalobkyne. Výška cestovného vyplýva z predložených kópií cestovných lístkov. Vzhľadom na zdravotný stav žalobkyne je dôvodná aj náhrada cestovného doprovodu žalobkyne. Súd preto aj tento nárok považuje za dôvodný a žalobkyňu ho priznal.

30. Nárok na náhradu za odcudzenie / stratu hotovosti spadá pod ust. § 4 ods.2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z.

Súd uveril tvrdeniu žalobkyne i jej manžela, že žalobkyňa si so sebou na cestu do Košíc zobrala hotovosť 150,-eur, ktorú si vložila do kabelky. Išlo o pomerne veľkú vzdialenosť a žalobkyňa vypovedala, že niekedy mala so sebou aj vyššiu hotovosť, ak išli na väčší nákup. Hotovosť mala uloženú v kabelke, ktorá sa k nej dostala asi 3-4 dni po nehode. Žalobkyňa i jej manžel vypovedali dňa 23.7.2010 pred Okresným riaditeľstvom PZ v Košiciach-okolie, že im zmizlo 150,-eur, ktoré mala žalobkyňa uložené v kabelke, no nevedeli povedať, či vypadli pri dopravnej nehode alebo či niekto zobral tieto peniaze na mieste nehody alebo počas prevozu príp. pobytu v nemocnici. Manžel žalobkyne vypovedal rovnako a tiež uviedol, že sa mu zdá, že v nemocnici už peniaze neboli, pretože keď veci odovzdával do skladu, peniaze už chýbali.

Pred súdom manžel žalobkyne vypovedal, že v nemocnici mal pri sebe manželkinu kabelku, lebo ju našiel po nehode v aute. Keď odchádzal z nemocnice, manželka sa ho pýtala, či v kabelke sú peniaze a neboli tam.

31. Poukazujúc na rozporné tvrdenie manžela žalobkyne i skutočnosť, že samotná žalobkyňa i jej manžel nevedeli uviesť, či peniaze stratili pri dopravnej nehode, počas prepravy príp. v nemocnici, súd nemá za preukázanú existenciu príčinnej súvislosti medzi dopravnou nehodou ako rozhodujúcou skutočnosťou a spôsobenou škodou. Ak nie je preukázané, že k odcudzeniu / strate hotovosti došlo pri dopravnej nehode, nemožno považovať poisťovateľa žalovanej zodpovedného za takto vzniknutú škodu. V prípade odcudzenia resp. straty hotovosti v nemocnici už nie je dopravná nehoda bezprostrednou a hlavnou príčinou vzniku škody, ale len pridruženou, vedľajšou. Nárok na náhradu za stratenú hotovosť súd preto považoval za nepreukázaný.

32. Žalobu súd považoval za dôvodnú v rozsahu zaplatenia náhrady škody 49,22 eur (9,66 eur za liek XEFO 8 a 39,56 eur za cestovné K.-S. a späť), preto na úhradu tejto sumy zaviazal žalovanú (výrok I). Lehota na plnenie vyplýva z ust. § 232 ods.3 CSP.

33. Žalobkyňa požadovala zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9% ročne počnúc 27.5.2013.

34. Podľa ust. § 11 ods.6 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

35. V zmysle ust. § 11 ods.7 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

36. Podľa § 11 ods.8 zákona č. 381/2001 Z.z. ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (§ 517 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka).

37. V danom prípade si žalobkyňa listom zo dňa 13.5.2013 uplatnila u žalovanej náhradu nákladov za XEFO 9,66 eur a za stratu hotovosti 150,-eur. Žalovaná listom zo dňa 28.5.2013 oznámila žalobkyňu,

že náklady 9,66 eur nevysporiadali, keďže prebieha znalecké dokazovanie z odboru zdravotníctvo. Zmiznutie hotovosti žalovaná nepovažovala za preukázané.

Listom zo dňa 18.5.2013 si žalobkyňa uplatnila náhradu cestovného k znalcovi 39,56 eur. Tento nárok žalovaná neuznala, čo oznámila žalobkyni listom zo dňa 4.6.2012 (zrejme 4.6.2013, poznámka súdu), s odôvodnením, že tieto náklady nepovažuje za účelne vynaložené, pretože znalecký posudok nežiadali. Z predžalobnej komunikácie medzi stranami sporu vyplýva, že žalovaná v zákonnej lehote reagovala na všetky žiadosti žalobkyne o náhradu škody, po vykonanom šetrení poukázala žalobkyni poistné plnenie alebo oznámila neuznanie plnenia s vysvetlením, prečo ho neposkytne.

38. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, vychádzajúc z ustálenej súdnej praxe (na ktorú poukazovala i žalovaná) dospel súd k záveru, že žalovaná nie je povinná uhradiť žalobkyni úroky z omeškania. Žalovaná si svoju povinnosť ako poisťovateľ v zmysle § 11 ods.6 zákona č. 381/2001 Z.z. splnila - odmietnutie poistného plnenia odôvodnila a doručila žalobkyni.

39. V súlade s § 212 ods.2 veta prvá CSP, keďže súd rozhoduje o celej prejednávanej veci, žaloba bola v rozsahu prevyšujúcom priznanú sumu zamietnutá pre premlčanie a nedôvodnosť (výrok II).

40. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Podľa ust. § 255 ods.1, ods.2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

42. Výsledok sporu zakladá žalovanej právo na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 91,64 %. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v rozsahu 4,18 % (49,22 eur) a žalovaná v rozsahu 95,82 % (zamietnutie žaloby v zostávajúcom rozsahu 1.128,98 eur). Čistý pomer úspechu žalovanej činí 91,64 %.

43. Súd posudzoval možnosť aplikácie ust. § 257 CSP, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

44. Aplikácia tohto ustanovenia znamená, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, čo negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí použitie daného ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Uvedené ustanovenie má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon nešpecifikuje. V zmysle už ustálenej judikatúry (viď rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 M Cdo 17/2009, 5 Cdo 67/2010 či 3 M Cdo 46/2012) nemožno § 257 CSP považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvoľe), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradit' trovy konania výnimočne prihliadnuť. Túto normu preto nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, avšak nejedná sa o automatické pravidlo, ale prvok individualizácie, keď ustanovenie § 257 CSP neslúži primárne ani na zmiernovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda, inými slovami, na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie konania a jeho výsledok (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/102/2017 z 31.7.2017).

K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, ako aj z aspektov sociálnych. Pri posudzovaní dôvodov súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu a všima si aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní.

Z uvedeného vyplýva, že dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajú buď v dôvodoch na strane sporu alebo v okolnostiach prejednávaneho sporu.

45. Za podstatnú okolnosť v tomto konaní súd považuje predmet sporu. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala náhrady škody spôsobenej jej dopravnou nehodou poisťovateľom žalovanej. Žalobkyňa bola spôsobená vážna ujma na zdraví, ako aj iná škoda. V dôsledku dopravnej nehody má žalobkyňa doživotné obmedzenia a vzniknutú škodu si žalobkyňa ako fyzická osoba uplatnila voči poisťovateľovi - právnickej osobe. Aj keď v porovnaní s postavením žalovanej ako právnickej osoby disponujúcej príjmami z podnikateľskej činnosti je žalobkyňa v nepriaznivejšej situácii, súčasne je potrebné zohľadniť zodpovednosť žalobkyne za vedenie súdneho sporu.

Nie je preto spravodlivé, aby trovy konania vynaložené žalovanou neboli ani len čiastočne nahradené. Berúc na zreteľ všetky uvedené okolnosti dospel súd k záveru, že princípu spravodlivosti zodpovedá uložiť žalobkyňu povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 45,82 %, čo je 50 % z čistého úspechu žalovanej v konaní.

46. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje, v dvoch písomných vyhotoveniach. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§355 ods.1, § 362 ods.1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§365 ods.1 CSP).

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení).